

Predrag Lasica

Za Neka Srca Nema Posla

Losi su trenuci za brbljiva usta
I momenat los je,
Da ja primam goste

Muzika mi dodje , sto i violina
Koja nema zice
Za neka srca „nema posla“
Za ogeldala neka „nemas lice“

Proslost mi je moja, Zivota odnela pola
I mnogo vise ona, Sto setala se gola
Pila je iz ove case
Moju je koristila kadu
I dok smo bili nesto
Nisu mogli da nas nadju

Prijatelji tek sad
Osetili predznak
Ispred vrata svi su
Jer izgubio sam sisu

NAPRAVILI ZURKU I POLUPALI CVECE
DEVOJKE NEKE KAO KAJSIJE BEREM
I PRED ZORU , KADA VISE NE MOGU
„SLJIVOVICOM SVE TO PRESECEM“

I ja nemam usta, gde mi je jezik
Oci su tudje
Krvopije postaju ludje
Ne daju suncu da udje

Tako je bilo nekada „ a sada stanem“
Sada me mrzi
Kraj jedne obicno sednem
Ljubav je ta koja me drzi

Krede su proslost“ i crte“
Crte su moje lice i ogledalo
Ono ne laze
Tebe bi vredelo traziti do iznemoglosti

„Ove su nula“
Sludjene i lepljive od sluzi
Bludne cackaju lica
U tamnici tamncar debeloguzi

Prelezati dan, trositi noc
Slomiti telo nije lako
To godinama traje
Ne mozes zadržati

To hoce napolje...

odistinski je voleti smor
Ljubljen okovan hoda
i nevesto je spor
Dan traje godinama i kvasa
Nekada pobesnis i razlupas sve
Napravis lom

Nekad te ponese, ringispil i buka
„svi smo mi isti na cekicu“
Strah prodje , i budes kao nov
Samo nikad vise ne otvoris pesnicu